

[A. C. Normann.]

målet nærmere — så kommer vi jo også nok til en forståelse. Det er jo heldigvis sådan — hvad det ærede medlem hr. Per Hækkerup ikke synes at have bemærket — at der i regeringen ikke er førende partier.

Dernæst en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Schmidt, der rejste spørgsmålet om pensioner til forhenværende tjenestemænd med tilknytning til det tyske mindretal. Nu har den højtærede fungerende statsminister jo givet tilsagn om at tage sagen op til behandling igen. Dette ser vi fra vor side gerne, og jeg tilføjer, at jeg håber, at overvejelserne ikke blot kommer til at omfatte mindretallets forhenværende tjenestemænd, men også en del af de dansk-sindede tjenestemænd.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til de to oppositionsordføreres taler i går og i dag ud over de svar, jeg i går nåede at give på deres spørgsmål om skattefradragets retten og om frigivelse af stabiliseringslånets obligationer.

Jeg vender mig først til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der fandt det påkrævet, at man nøgternt søgte at vurdere valutafordringens årsager, for at vi kunne danne os et overblik over mulighederne for at fastholde den gunstige udvikling. Jeg understreger gerne udtalelsen om en nøgtern vurdering, men jeg må straks sige, at jeg ikke synes, at det ærede medlems redegørelse for årsagerne indeholdt den helt nøgterne vejledning.

Det ærede medlem søger årsagerne til fremgangen dels i faldende importpriser — hvad det ærede medlem har ret i — dels i faldende importmængder. Og den faldende importmængde skyldes, siger det ærede medlem, den ringere økonomiske aktivitet herhjemme, idet valutafremgangen er sket på bekostning af beskæftigelsen, samt tendensen til at nedbringe lagrene under prisfald. Det er klart, at faldet i importpriserne ikke — eller i alt fald kun i ganske ubetydelig grad — skyldes Danmarks politik. Et fald i importværdien på 600 mill. kr. på et år påvirker næppe verdensmarkedsprisen, så det overhovedet er synligt.

Et ganske anderledes ansvar for udviklingen har den førte politik, når det drejer sig om nedgangen i importmængden. Importnedgangen skyldes, som jeg sagde i går,

at en forbrugsbegrænsning er blevet gennemført. Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen siger, at importnedgangen bl. a. skyldes ringere økonomisk aktivitet herhjemme, så ved jeg ikke, om det ærede medlem med ringere aktivitet tænker på forbrugsbegrænsning og har ret, eller han tænker på produktion og beskæftigelse og har uret; men det bør vi virkelig have besked om, hvis vurderingen skal være nøgtern. Hvor er der egentlig tale om en ringere aktivitet andre steder end i forbruget og dermed til en vis grad i handelen? Sammenlagt er industri- og landbrugsproduktionen steget; eksporten ligeså. I de 12 måneder fra 1. august 1956 til 31. juli 1957 var eksporten 7 930 mill. kr. og i året fra august 1957 til 1. august i år 8 473 mill. kr. — altså en stigning på over 1/2 milliard. Pr. 1. juli i år var der 29 pct. mere erhvervsbyggeri i gang end året før, mest fabrikker, værksteder og kontorer; desværre var der en nedgang på 50 000 påbegyndte m² i landbrugets avlsbygninger, men den samlede aktivitetsforøgelse på erhvervsbyggeriets område var meget stor, selv om den ikke genfindes på boligbyggeriets område. Den omstændighed, at der er mangel på arbejdskraft i byggefagene, bør imidlertid efter min mening have den virkning, at staten holder igen på sin anlægsaktivitet.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksens næste udsagn: at valutafremgangen er sket på bekostning af beskæftigelsen, går jeg ud fra at det ærede medlem vil revidere efter et blik på arbejdsløshedstallene. Den 1. oktober var der 12 610 egentlige arbejdsløse, d. v. s. medlemmer af arbejdsløshedskasserne, som har været ledige i mere end 7 dage. På samme dato i fjor var der over 8 000 flere arbejdsløse, og procenten er i de 12 måneder, jeg her har nævnt, faldet fra 3 til 1,8. Mon vi egentlig kan regne med nogen sinde at få et lavere arbejdsløshedstal på denne tid af året end det, vi har i øjeblikket?

Også de store årgange har været nævnt, og det ærede medlem frygter, hvad der vil ske, når de begynder at marchere ind på arbejdsmarkedet. Denne frygt kan i og for sig være berettiget, men jeg vil gøre opmærksom på, at i den periode, der er gået, siden denne regering kom til magten, er den første af de store årgange begyndt at gå ind på